

AJUDANT A VIURE

La pau amb vosaltres

Segons els entesos, el Bisbe ha d'emprar aquesta fórmula per a saludar l'Assemblea litúrgica. Són les paraules que l'Evangeli reproduïx cada vegada que presenta l'experiència del Crist ressuscitat: Pau a vosaltres.

Ara jo sento la necessitat de convidar a mirar-nos l'any litúrgic que acaba (i l'Advent que començarem el diumenge proper) amb el cor pacificat, cosa que sembla difícil si no és en la perspectiva del Crist ressuscitat. Per açò, «no em canso de donar gràcies per vosaltres i us tinc presents en les meves pregàries. Demano al Déu de nostre Senyor

Jesucrist... que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat» (Ef 1,16ss).

Però a dia d'avui, no és l'esperança allò que més abunda en molts indrets arreu del món i també a casa nostra. El

present no és massa pacífic i sobren polèmiques agressives i postures bel·ligerants. Com ha dit algú, vivim «temps de molt enrenou i poc silenci; de moltes presses i poca interioritat; de moltes instàncies confuses i de poques referències transcendents».

Des del servei que m'ha estat encomanat, voldria encertar a fer propostes i animar a la comunitat lleidatana a encarnar experiències esperançadores que facilitin la convivència i ens assegurin a tots, els de casa i els que ens vénen de fora, la possibilitat de viure d'acord amb la dignitat de persones lliures i responsables, capaços de silenci reflexiu, d'interioritat i de transcendència.

El Concili Vaticà II ensenya que la missió de l'Església —(dels cristians)— «no tan sols consisteix en oferir el missatge i la gràcia de Crist, sinó també en impregnar i perfeccionar amb l'esperit evangèlic les realitats temporals» (AA 5): «els béns de la vida i la família, la cultura, l'economia, les arts i les professions, les institucions de la comunitat política, les relacions internacionals i d'altres realitats semblants», són realitats que tenen un valor propi i al servei de la persona humana i açò fa necessari «que els laics assumeixin com a obligació pròpia la instauració de l'ordre temporal, i que actuïn en ell de manera directa i concreta, guiats per la llum de l'Evangeli i del pensament de l'Església i moguts per l'amor cristià» (AA 7).

Intentem, doncs, «fer veure» cada dia millor que és possible viure «la Pau de Jesús» fent de pont entre persones, tendències, associacions, famílies, grups i pobles.

Rebeu cadascú la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Els Alamús celebra la processó del seu patró sant Martí

► El migdia del dissabte 8 de novembre, tot i que anticipadament a la seva festa l'11 de novembre, el poble dels Alamús va celebrar la tradicional processó en honor del seu patró sant Martí, molt concorreguda i amb l'assistència de les Pubilles i Hereus de la Festa Major i l'ajuntament, a més a més del delegat del govern. De retorn a l'església, que té també com a titular sant Martí, el rector Mn. Josep Antoni Lapena va presidir la Missa Major, amb ofrena de flors al Sant.

Eucaristia a la Catedral en el II Aniversari de la cloenda del Procés dels Màrtirs de Lleida

La Catedral de Lleida va acollir el vespre del diumenge 9 de novembre, coincidint amb la festa de la dedicació de la basílica de Sant Joan del Laterà, una Eucaristia en commemoració del II Aniversari de la cloenda del Procés Diocesà dels 169 màrtirs, sacerdots i seglars de la diòcesi de Lleida, que tingué lloc en la mateixa Catedral, el 5 de novembre de 2006.

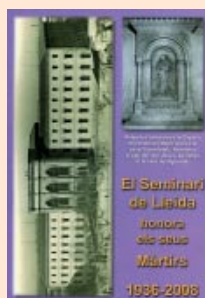
Presidí l'Eucaristia el bisbe Joan Piris, concelebrant el vicari general i vicespostulador de la Causa, Mn. Joan R. Ezquerra; el degà del capítol, Mn. Josep Antoni Ginestà i altres vuit capitulars. Assistiren a la celebració una bona representació de familiars dels màrtirs i testimonis del procés.

El bisbe Joan Piris en les seves primeres paraules de salutació a l'inici de la Missa, comunicà als fidels presents

que Roma havia fet públic el Decret de Validesa del Procés dels Màrtirs de Lleida, que vol dir que tot s'ha fet segons la normativa de la Congregació per a les Causes dels Sants i que el procés seguirà el seu curs, amb la confecció i posterior presentació de la Positio.

El Sr. Bisbe en la seva homilia, digué que fer present Déu és el deure de qualsevol batejat: «...els nostres màrtirs així ho van entendre, fent present l'amor extrem a Déu i als germans fins a la fi, morint perdonant. La imatge més perfecta de Jesús, és la gràcia de morir perdonant». Finalitzada l'Eucaristia i el cant de Vespres, Mons. Piris va saludar i departí uns breus moments amb els familiars dels màrtirs i els testimonis del procés i es féu una foto amb tots ells.

Edició d'un fulletó dedicat als Màrtirs del Seminari de Lleida

► Coincidint amb aquest aniversari, la Comissió diocesana dels Màrtirs, ha editat un nou fulletó «El Seminari de Lleida honora els seus màrtirs el 1936. Els historiadors Romà Sol i Carme Torres, membres de la Comissió signen una introducció històrica, mentre que l'actual rector del Seminari Mn. Jaume Pedrós, fa la presentació. Es completa amb el testimoni de Mn. Jerónimo Ortíz: «Jo vaig ser alumne i company de presó». Podeu sol·licitar-lo al bisbat de Lleida.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia». I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits».

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungut el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïeu despulat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïeu despulat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

Els li respondran: Senyor, ¿quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Así dice el Señor Dios: «Yo mismo en persona buscaré a mis ovejas, siguiendo su rastro. Como sigue el pastor el rastro de su rebaño, cuando las ovejas se le dispersan, así seguiré yo el rastro de mis ovejas y las libraré, sacándolas de todos los lugares por donde se desperdigaron un día de oscuridad y nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas, yo mismo las haré sestar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré las ovejas perdidas, recogeré a las descarriadas; vendaré a las heridas; curaré a las enfermas: a las gordas y fuertes las guardaré y las apacentaré como es debido. Y a vosotras, mis ovejas, así dice el Señor: Voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Y, cuando todo esté sometido, entonces también el Hijo se someterá a Dios, al que se lo había sometido todo. Y así Dios lo será todo para todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme.»

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?»

Y el rey les dirá: «Os aseguro que cada vez que lo hicisteis con uno de éstos, mis humildes hermanos, conmigo lo hicisteis.»

Y entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis.» Entonces también éstos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?» Y él replicará: «Os aseguro que cada vez que no lo hicisteis con uno de éstos, los humildes, tampoco lo hicisteis conmigo.» Y éstos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna.»

Ruines i Sant Pau predicant.
Pintura de Giovanni Paolo Panini
(1691-1765).
Museu del Prado. Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Sant Andreu Dung-Lac i companys (MO): Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23/ Lc 21,1-4. ■ **dimarts**: Ap 14,14-19 / SI 95 / Lc 21,5-11. Si es vol: ■ **Sta. Caterina d'Alexandria** (MLI). ■ **dimecres**: Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19. ■ **dijous**: Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28. ■ **divendres**: Ap 20,1-4.11 21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33. ■ **dissabte**: Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36.

Comença el temps d'Advent. Any B

■ **Diumenge** vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.): Is 63,16b-17.19b; 64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37.

Final d'any litúrgic. Moment de fer balanç, de fer judici en termes bíblics. De repensar què ha estat la nostra vida el darrer any. De fet la setmana passada ja hi havia un amo que passava comptes amb els seus servents. El problema, la qüestió, avui, no és ser ovella perduda, que s'ha esgarriat el dia de boira, feble, malalta, robusta o grassa... el Senyor anirà a buscar-les totes, no és per això que les absoldrà o les condemnarà.

La primera part de la lectura del profeta Ezequiel correspon al final d'un oracle de judici contra els pastors, els reis d'Israel, que no han tingut cura de les ovelles, del poble. Déu, el veritable pastor, el veritable rei

del poble vindrà a ocupar-se del seu ramat i a demanar comptes als mals reis. Els qui tenen responsabilitat, doncs, seran jutjats per com l'han exercida, per com han tractat aquells que depenien d'ells. I el Senyor aplegarà les ovelles, les curarà, les portarà a reposar en prats deliciosos, i judicarà, també, entre elles.

Jesús n'explicita el judici a l'evangeli. Totes, tant les ovelles de la dreta com les cabres de l'esquerra el reconeixen com a Senyor, en respondre a les seves sentències. La qüestió que es dirimeix no és la fe de cada membre del ramat. Jesús els demana comptes de les seves accions, de com han servit els ger-

mans, de com han ajudat al qui ho necessitava, el famolenc, l'assedegat, el qui va nu, el foraster, el malalt, el presoner. I n'hi ha tants avui en dia! I uns i altres, cabres i ovelles, sorprenentment, han actuat sense adonar-se'n: quan? *Quan ho fèieu (o no ho fèieu) a un d'aquests germans meus, a mi m'ho fèieu (o no)*. El misteri de l'Encarnació passa per aquí, l'altre ens és Crist, ens és icona seva, l'hi descobrim o no. Reconeixem amb humilitat les vegades que hem passat de llarg? I ha-vent conegut el secret, mirarem, en l'any que començarà, de tenir cura dels qui ens envolten?

Olga Nicolau

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Trobar Jesús en els seus humils germans

Que Jesucrist és Rei de tot el món vol dir que tota la humanitat s'encamina cap a ell quan judicà tot-hom segons el paràmetre de l'amor als altres (evangelis d'avui). És a dir, segons que hàgim practicat les diverses obres de misericòrdia de la paràbola d'avui. Serem jutjats sobre l'amor que hàgim viscut, no per les idees que tinguem sobre l'amor.

«Encara que s'estengui a tots els homes —escriu Benet XVI—, l'amor al proïsme no es redueix a una actitud genèrica i abstracta, poc exigent en si mateixa, sinó que requereix el meu compromís pràctic aquí i ara. (...) S'ha de recordar de manera particular la gran paràbola del Judici final (cf. Mt 25,31-46), en la qual l'amor es converteix en el criteri per a la decisió definitiva sobre la valoració positiva o negativa d'una vida humana. Jesús s'identifica amb els pobres: els famolencs i assedegats, els forasters, els nus, malalts o empresonats. «Cada vegada que ho va fer a un d'aquests, els meus humils germans, a mi m'ho va fer» (Mt 25,40). Amor a Déu i amor al proïsme es

fonen un amb l'altre: en el més humil trobem Jesús mateix i en Jesús trobem Déu» (Deus caritas est, 15).

Aquesta és la missió que l'Església ha procurat dur a terme, amb els encerts i les limitacions inherents a la condició humana, des del dia de l'Ascensió ençà. I Jesucrist hi ha cooperat d'una manera prou eloqüent, si ho considerem des de la perspectiva de la fe i si ens mirem serenament la història de les comunitats cristianes, i si sortim una mica del nostre entorn social consumista i ens fixem en com s'expandeix el cristianisme en altres parts del món.

I Jesucrist és amb nosaltres fins a la fi del món. Aquesta certesa és la que ens ha de donar força i coratge, als cristians; ens ha d'omplir de joia i d'esperança, i ens ha de permetre d'afrontar les dificultats amb serenitat. Sabem que Jesucrist hi coopera obrant meravelles en els cors que se li obren.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Un món difícil d'entendre

davant d'un món tan complex com l'actual tots som una mica incompetents. Els mitjans de comunicació transmeten moltes notícies, massa per assimilar-les totes.

No hi ha respostes simples a la pregunta sobre com podem viure junts avui, tant en l'àmbit internacional com en el circumscrit àmbit local. No satisfan aquelles preguntes amb gust amarg (que té gust de realista) dels que responen negativament, dels que afirmen que viure junts no és possible. A aquests els hauríem de preguntar què s'ha de fer. En aquest món nostre contemporani, en què tot es transmet i es comunica, no podem viure aïllats. En cas contrari, ens hem de preguntar quines i quantes guerres emprendrem. Confrontar-se amb la complexitat de la realitat segurament fa emergir més solucions que les que ofereixen preguntes i respostes forçadament simplificades.

Tampoc no satisfan les respostes dolces d'un serè cosmopolitisme, alimentades per la confiança que, al final, s'afirmaran els valors del progrés i de la democràcia. El cosmopolitisme no és un destí; les realitats i les reaccions dels pobles són diferents entre si. No hi ha respostes que permetin aplicar, com si fossin receptes universals, la nostra identitat i la nostra història al món sencer, homologant-lo al que som i al que vivim.

El món globalitzat està format per diferències persistents. Per viure amb els altres hem d'entendre qui són, i no només dir qui som nosaltres i oferir els nostres models als altres. Tanmateix, malgrat les diferències culturals, resorgeixen en totes les latituds algunes exigències comunes i alguns valors: aquesta és, si més no, la meva experiència personal.

Andrea Riccardi
(Conviure. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

23. ✚ Diumenge. Solemnitat de Jesucrist, Rei de tot el món; sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. Dilluns. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. Dimarts. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. Dimecres. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. Dijous. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830), sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. Divendres. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. Dissabte. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

ENVIADO AL MUNDO

El «primer viatge»

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Tanto Pablo como Bernabé pensaron en llevar el Evangelio a sus tierras de origen: Tarso y Chipre. Tarso estaba cerca de Antioquía: pronto quedó incorporada al movimiento de aquella comunidad.

La isla de Chipre no estaba tampoco tan lejos. Pero llegar hasta allí implicaba un paso simbólicamente importante: lanzarse a la mar. En Chipre empezó la evangelización del Mediterráneo, que continuaría a las pocas semanas. En Chipre encontraron oposición en un mago llamado nada menos que Baryesús («hijo de Jesús», seguro que Lucas no inventó este nombre) y buen acogimiento por parte del gobernador Sergio Pablo (personaje conocido por otras fuentes).

Luego se lanzaron otra vez a la mar: hasta Perge de Panfilia, en un punto adelantado de la costa mediterránea. Al poco abandonaron la costa, mucho más atractiva, para adentrarse en un terreno inhóspito (zonas pantanosas) y peligroso (asaltos de ladrones). Eso les costó la renuncia de Marcos, futuro evangelista, pariente de Bernabé, todavía no muy curtido para el sacrificio.

Llegaron a Antioquía de Pisidia (una de esas ciudades que nacen a mitad de camino para otro sitio) y allí empezó a desplegarse la simpatía de los paganos y el rechazo envidioso de los judíos.

Luego emprendieron la ruta del Este, hacia Iconio, Derbe y Listra. Cuenta Lucas que en esa última ciudad curaron a un paralítico, como tantos había curado Jesús. Pero la reacción fue sorprendente: tomaron a Bernabé por el dios Zeus (o Júpiter) y a Pablo, que había predicado, por Hermes (o Mercurio). Es que allí, antes que anunciar a Jesús, había que anunciar al Dios de los judíos... y de Jesús.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

BEATRIZ LIAÑO

Un missatge d'esperança

Les Siervas del Hogar de la Madre és una comunitat religiosa d'origen espanyol que va néixer l'any 1984 dins d'un moviment més ampli que es diu Hogar de la Madre (www.hogardelamadre.org). Tenen presència a Itàlia, Estats Units i Equador, a més de l'Estat espanyol. Concretament a Roma, les Siervas col·laboren amb l'agència H2onews elaborant notícies en format audiovisual. Segons la Gna. Beatriz Liaño, SHM, que és de Santander, la tasca que fan aquestes religioses a H2onews «és molt més que un treball: és un apostolat a través dels mitjans; tractem de llançar, a través de la TV, un missatge d'esperança i una crida a la renovació espiritual».

Com defineix el carisma de la seva congregació?

Tot i que la nostra comunitat hagi nascut a Espanya, el seu cor és universal, com és universal el cor de l'Església. Tenim comunitats a Espanya, Itàlia, EUA i Equador, i germanes de més de deu nacionalitats diferents. I malgrat que treballem molt amb els mitjans, la base de la nostra espiritualitat està a les nostres tres missions: la defensa de l'Eucaristia, la defensa de l'honor de la nostra Mare —especialment en el privilegi de la seva Virginitat—, i la conquesta dels joves per a Jesucrist.

Quina tasca realitza la seva congregació a Roma?

Es desenvolupa principalment al voltant de l'evangelització a través dels mitjans de comunicació. Dues de les nostres germanes treballen a l'agència Fides, de notícies sobre el món missioner, que depèn de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles. Totes col·laborem amb l'agència H2onews. Però no oblidem l'apostolat directe, personal, amb les ànimes.

Per què van decidir fer TV, a més de ràdio, una revista...?

Perquè l'Hogar de la Madre entrés en el món dels mitjans de comunicació van confluïr dues coses: en primer lloc, un gran desig d'evangelització al qual sempre ens ha empès el nostre fundador, el P. Rafael Alonso Reymundo, i, després, la intervenció de la Providència de Déu posant a les nostres mans els equips necessaris.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Assemblea i festa de Crist Rei del moviment Domus Mariae.—Dissabte 22 de novembre, 5 tarda al Casal d'Acció Catòlica (Blondel 11, 2n), xerrada de Soledad Cosmén, presidenta del moviment. Diumenge 23, 12 del migdia a la parròquia de Sant Pau de la Mariola, Missa presidida pel consiliari i rector Mn. Joquim Lax, cantada pel Cor de Sant Pau.

Cloenda de la Cadena de Pregària per les Vocacions.—Diumenge 23, 6 tarda a la capella del Santíssim de la Catedral, Hora Santa de cloenda de la Cadena de Pregària per les Vocacions, organitzada per la Delegació de Vocacions i el Seminari. A les 7.30 tarda, Eucaristia i cant de Vespres.

Trobades de Formació Carmelitana.—Dimarts 25, 8 tarda, al santuari de Santa Teresina «Acostament místic a les Cartes de Sant Pau. Selecció de Textos», per Concepció Huerta, laica, professora de Nou Testament.

Xerrada de la Pastoral Penitenciària.—Divendres 28, 7 tarda a l'IREL, Curs Crisi i esperances en el món del treball. Organitza: Càritas, Pastoral Penitenciària, Seminari Doctrina Social de l'Església, Justícia i Pau i l'IREL, «El treball com a mitjà de rehabilitació a la presó», per José Manuel Pocostales.

Novena en la residència «La Miraculosa».—Fins el 27 de novembre, a la capella de «la Miraculosa» (Bisbe Messeguer 7), de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor, a les 7.15 de la tarda Novena i Eucaristia en honor de la Verge de la Medalla Miraculosa. Dies 25 i 26, Eucaristia i predicació de la Novena a càrrec del P. Ferran R. Gavilan, franciscà. Dijous 27, festa de la Patrona, Eucaristia solemne a les 12 del migdia.

Festa de la Verge de la Medalla Miraculosa de la família Vicenciana.—Dijous 27, 5 tarda a la parròquia de Sant Josep Obrer dels Magraners, Eucaristia de la festa de la Verge de la Medalla Miraculosa, presidida pel P. Àngel Alegre, salesià i organitzada per la família Vicenciana (Filles de la Caritat, Voluntariat Vicencià, Joves Vicencians i Associació de la Medalla Miraculosa).

Visita del Sr. Bisbe a l'arxiprestat de la Ribagorça.—Dissabte 29, 12 del migdia Missa dels 900 anys de l'església parroquial de Viu de Llevata; 8 tarda, Eucaristia de Confirmacions a la parròquia del Pont de Suert. Diumenge 30, a les 11 del matí, Missa a Vilaller i a les 12.30, al Pont de Suert, trobada amb el Sr. Bisbe.

Recés mensual a la Catedral de Lleida.—Dissabte 29, de 4.15 a 6 tarda, Recés a la capella del Santíssim de la catedral de Lleida, dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Recés d'Advent per a Joves.—Dissabte 29 i diumenge 30 de novembre, al col·legi Claver de Raimat, Recés d'Advent per a Joves organitzat per la Delegació de Pastoral de Joves. Informació i inscripcions, delegació de Joves (c/ Acadèmia 17 de Lleida), tel. 973 260 051 - www.pasjovelleida.org.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La carmelita M. del Carme Colell celebra 50 anys de professió religiosa

El monestir del Sagrat Cor de Jesús de les religioses carmelites descalces de la Caparrella, ha celebrat amb goig els 50 anys de la professió religiosa de la carmelita M. del Carme Colell Pons. Aquesta lleidatana entrà al Carmel de Lleida en la festa de l'Encarnació, el dia 25 de març de 1958, professant solemnement sis mesos després.

La comunitat, amb els familiars i amics de la religiosa, es van aplegar en una Eucaristia d'Acció de Gràcies, celebrada amb goig i solemnitat en la capella del monestir, oficiada pel seu capellà Mn. Joaquim Lax. El celebrant va destacar en l'homilia el valor de la fidelitat d'una vida consagrada a Déu i per sempre, que tot i la clausura, reflexa la felicitat i l'alegria de viure amb Déu i per Déu, com la de la germana M. del Carme de l'Esperit Sant. La religiosa, acompanyada en el cor per tota la comunitat i davant la reixa de la capella, als peus de la Verge del Carme, féu amb emoció la seva renovació dels vots solemnes. Finalitzada la celebració i en un dels locutoris del monestir, les companyes d'infància i joveventut compartiren una estona de festa, de joia i records, amb la seva amiga Carme.

La celebració de Noces d'Or, va prosseguir amb un «pica pica», preparat per les carmelites i on es va poder degustar una coca feta per la germana Fuensanta, la cuinera del convent, que fou la delícia de tothom.

La Unitat Pastoral de Cappont celebra la seva Assemblea

Les parròquies de la Sagrada Família i Santa Teresa Jornet i l'ermita de la Mare de Déu de Grenyana, van celebrar el matí del diumenge 26 d'octubre en els locals parroquials de Santa Teresa Jornet, l'Assemblea de la Unitat Pastoral de Cappont. Després de la pregària, lectura de l'acta i de comentar els punts més importants de l'anterior reunió, el rector Mn. Lluís Sallan, partint del paral·lisme de les Primeres Cartes de sant Pau als Corintis amb la realitat actual de l'Església, va exposar diverses reflexions per donar pas al treball en grups: Minoria de cristians en una majoria, diversitat de cultures, races, idiomes i creences, amb noves cultures de família i diferents situacions de plantejament de vida; per decidir la línia a seguir i amb uns compromisos concrets: Aprofundir en la fe dels que ja participen en la vida parroquial, manteniment de la programació adequada en horaris i celebracions i continuar la formació a través de xerrades de Mn. Josep Alexandre Baró, molt ben acollides i cada vegada amb més participació.

L'Assemblea marcà com a prioritats: Ser una Unitat Pastoral acoïllidora amb els nouvinguts, incentivant una litúrgia participativa per a fer possible un intercanvi enriquidor. Estar presents en la realitat del barri, a través de les diferents entitats: AVV, Àrea de la Dona, grup cultural i esportiu, treballant amb les AMPES de les Escoles del barri i amb especial atenció a la gent gran i malalts, oferiment a les Àrees d'Atenció Social i Associació de Jubilats, així com involucrar als pares en la Catequesi de Primera Comunió. Compromís per part dels laics de més participació en les diverses tasques de la Unitat Pastoral: manteniment de les infraestructures, Càritas,

Pastoral de la Salut, Comunió als malalts, despatx parroquial, entre altres. L'Assemblea va cloure amb l'Eucaristia.

Eucaristia de presentació del nou rector de Vilanova de Segrià

El bisbe Joan Piris va presidir el dia de Tots Sants a les 12 del migdia a la parròquia de Sant Sebastià de Vilanova de Segrià, l'Eucaristia de presentació del nou rector Mn. Jaume Pons Bosch. En el moment de ser proclamat l'Evangeli, el Sr. Bisbe li lliurà el leccionari per «anunciar la Paraula com enviat del mateix bisbe». Tot seguit Mn. Pons féu l'homilia en la que va recordar a Mn. Treguany, traspasat el passat 30 de setembre i que n'havia estat rector durant trenta-un anys. Convidà els seu nous fidels a «viure en santedat i felicitat», d'acord amb l'Evangeli proclamat i a pregar per les vocacions, petició que féu també el Sr. Bisbe en les seves primeres salutacions a l'inici de la celebració. El Cor parroquial solemnità l'Eucaristia, que fou molt concorreguda i que comptà amb la presència de l'ajuntament del poble, que va voler donar també oficialment la benvinguda al nou rector, que ho és alhora d'Almenar.

El bisbe Joan Piris presideix l'Eucaristia de la festa patronal a la parròquia de Sant Martí

La parròquia de Sant Martí de Lleida va celebrar el vespre de l'11 de novembre, amb l'assistència d'un bon nombre de fidels que ompliren l'església, la seva festa patronal amb una Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel rector Mn. Vicenç Alfonso; el degà de la Catedral i anterior rector, Mn. Josep A. Ginestà; el secretari general Mn. Daniel Turmo i un prevere company del Sr. Bisbe. Com és costum la Junta de l'AVV de Jaume I, participà també en la celebració tot honorant a l'antic patró del barri, acompanyant a l'alcalde Sr. Àngel Ros i altres regidors i representacions. El Sr. Bisbe en la seva homilia va convidar els fidels a viure la fe amb entusiasme, estimant Déu i els germans a exemple de sant Martí, que s'entusiasma pel Crist. Les pubilles de Jaume I van fer en el moment de l'ofertori la tradicional ofrena de flors al Patró i presentaren al Sr. Bisbe el pa i del vi per la celebració de l'Eucaristia. La Coral de la Llar de Jubilats Bonaire, dirigida per Gemma M. Naranjo, que solemnitza la celebració cantà al finalitzar juntament amb els fidels, els «Goigs a sant Martí».

ARRELS CRISTIANES

Presentació del Volum II al paranimf de l'Acadèmia Mariana

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir el 30 d'octubre, la presentació del Volum II i tercer dels publicats de l'obra «Arrels Cristianes. Presència i Significació del Cristianisme en la Història i Societat de Lleida», que porta com a títol: «Temps de Consolidació. La Baixa Edat Mitjana. Segles XIII-XV».

Presidí el bisbe Joan Piris, amb la intervenció dels coordinadors de l'obra i dels representants de les entitats. Francesc Soldevila, cap de publicacions de Pagès Edicions, va manifestar la satisfacció de l'editorial per veure gairebé finalitzada l'obra i anuncia la propera publicació del volum IV i darrer, dedicat a l'època contemporània. El director de l'IREL Mn. Ramon Prat, qualificà aquest projecte editorial com un diàleg entre fe i cultura, del present cap al passat, mirant el futur. El vicerector de la UdL Jaume

me Barrull, definí «Arrels Cristianes» com una obra de gran consistència intel·lectual i editorial, que ofereix la visió històrica de l'època de consolidació de la diòcesi, entre els segles XIII i XIV, que coincideix amb l'esplendor d'una ciutat que veu nàixer les seves més emblemàtiques institucions com la Seu Vella, centre d'espiritualitat i de cultura, la Pae-

ria, i l'Estudi General. Els doctors Prim Bertran i Francesc Fitè, coordinadors d'aquest volum, manifestaren la seva satisfacció pel resultat de l'obra. En paraules del professor Prim Bertran: «...aquest volum ens manifesta l'esplendor de l'Església de Lleida en aquell temps de consolidació, entre els segles XIII i XV». Per al Dr. Prim, en aquest volum descobrim una Església incardinada amb el seu temps, que no és un fet aïllat. Per al Dr. Francesc Fitè, aquesta Història de l'Església de Lleida s'ha convertit en «un magnífic testimoni escrit, de la història mil·lenària d'una diòcesi amputada des de la segregació».

El Sr. Bisbe va cloure l'acte amb unes paraules dirigides a tots, persones i institucions, que han fet possible «Arrels Cristianes», que definí com «una obra per admirar i un estímulo per als altres».